

॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ १२५ ॥

एतेद्रवंपिपंचालावध्यमानाः शितैः शरैः ॥ कर्णेन भरतश्रेष्ठपांडवानुजिहीर्षवः ॥ १०२ ॥ पंचालानद्रौपदेयांश्च धृष्टद्युम्नशिखंडिनौ ॥ धृष्टद्युम्नतनूजांश्च शतानीकं
चनाकुलिं ॥ १०३ ॥ नकुलं सहदेवं च दुरुमुखं जनमेजयं ॥ सुधर्माणं सात्यकिं च विद्विक्कर्णवशंगतान् ॥ १०४ ॥ अभ्याहतानां कर्णेन पंचालानामसौरणे ॥ श्रूय
ते निनदो घोरस्त्वद्वधूनां परंतप ॥ १०५ ॥ न त्वेव भीताः पंचालाः कथंचित्स्युः पराङ्मुखाः ॥ न हि मृत्युमहेष्यासागणयंति महारणे ॥ १०६ ॥ य एकः पांडवोऽसेनांश
रौघैः समवेष्टयत् ॥ तं समासाद्य पंचालाभीष्मान्नासन् पराङ्मुखाः ॥ १०७ ॥ ते कथं कर्णमासाद्य विद्रवेयुर्महारथाः ॥ यस्त्वेकः सर्वपंचालानहन्यह निनाशयन्
॥ १०८ ॥ कालवच्चरते वीरः पंचालानां रथव्रजे ॥ तमप्यासाद्य समरमित्रार्थमित्रवत्सलाः ॥ १०९ ॥ तथा ज्वलंतमस्त्राग्निगुरुं सर्वधनुष्मतां ॥ निर्दहंतं च समरे दु
र्धंधे द्रोणमोजसा ॥ ११० ॥ ते नित्यमुदितान् जेतुं मृधेशन्नूनरिंदम ॥ न जाल्वाधिरथे भीताः पंचालाः स्युः पराङ्मुखाः ॥ १११ ॥ तेषामापततां शूरः पंचालानांतर
स्विनां ॥ आदत्तासूनूशरैः कर्णः पतंगानामिवानलः ॥ ११२ ॥ एतेद्रवंपिपंचालाद्राव्यं ते योधिभिर्ध्रुवं ॥ कर्णेन भरतश्रेष्ठपश्य पश्य तथा कृतान् ॥ ११३ ॥ तांस्तथा
भिमुखान्वीरान् मित्रार्थेत्य कजीवितान् ॥ क्षयं नयति राधेयः पंचालाच्छतशो रणे ॥ ११४ ॥ तद्भारतमहेश्वासानगाधेमज्जतोऽप्लवे ॥ कर्णाणं वेपुषो भूत्वा पंचालां
स्त्रातुमर्हसि ॥ ११५ ॥ अस्त्रं हिरामाकर्णं न भागं वा हृषिसत्तमात् ॥ यदुपात्तं महाघोरं तस्य रूपमुदीर्यते ॥ ११६ ॥ तापनं सर्वसैन्यानां घोररूपं सुदारुणं ॥ समावृत्य म
हासेनां ज्वलंतं स्वेन तेजसा ॥ ११७ ॥ एते चरंतिसंग्रामे कर्णचापच्युताः शराः ॥ अमराणां निवव्रातास्तापयंति स्म तावकान् ॥ ११८ ॥ एतेद्रवंपिपंचालादिक्षु सर्वा
सुभारत ॥ कर्णास्त्रं समरे प्राप्य दुर्निवार्यमनात्मभिः ॥ ११९ ॥ एष भीमो दृढको द्योवतः ॥ सृज्यैर्यो धयन्कर्णपीड्यते निशितैः शरैः ॥ १२० ॥ पांडवा
न्मृजयांश्चैव पंचालांश्चैव भारत ॥ हन्यादुपेक्षितः कर्णो रोगो देहमिवागतः ॥ १२१ ॥ नान्यं त्वत्तोहि पश्यामि यो धयौ धिष्ठिरेबले ॥ यः समासाधराधेयं स्वस्तिमाना
व्रजेद्ब्रह्म ॥ १२२ ॥ तमद्य निशितैर्बाणैर्विनिहत्य न र्षभ ॥ यथा प्रतिज्ञं पार्थ त्वं कृत्वा कीर्तिमवाप्नुहि ॥ १२३ ॥ त्वं हि शक्नो रणे जेतुं सकर्णानि पिकौरवान् ॥ नान्योयु
धियुधांश्च श्रेष्ठसत्यमेतद्वीमिने ॥ १२४ ॥ एतत्कृत्वा महत्कर्म हत्वा कर्णं महारथं ॥ कृतार्थः सफलः पार्थः सुखी भव नरोत्तम ॥ १२५ ॥ इति श्रीमहाभारतकर्णप
र्वणि कृष्णवाक्ये त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ इति कर्णपर्वणि नैलकण्ठीये भारतभावादीये त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥